

ജീവിതം

Shahan P.P
H8

ഓർമ്മകളുടെ ചില്ലിച്ച വിജാഗിരികളിൽ
തലതല്ലി നൃത്തം ചവിട്ടുന്നു പല്ലി
സ്വസ്തിക മുദ്ര പതിപ്പിച്ച മുറിക്കൈ-
പ്പടങ്ങളിൽ ചോര പടർത്തിയതാരോ?
കറുത്തതൊക്കെയും അതിരുകളായപ്പോൾ
നക്ഷത്രങ്ങളെ തേടിയ കൈകൾ-
കൊലക്കുരുക്കിൽ നീണ്ടു
പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളെ ജീവനോടെ
ചൂട്ടുകൊന്ന സവർണ്ണ ധർഷ്ട്യമേ
ദളിത് പെൺകുട്ടിയുടെ-
അരയിലെ ചുരിനും
മുലത്തൈക്കുൾക്കും മുന്നിൽ-
വഴിമാറി നിൽക്കുന്നതാണ്
നിന്റെ അയിത്തം
ദളിതയാണേൽ,
അവൾ സവർണ്ണരുടെ ബീജം പോൻ-
വിധിക്കപ്പെട്ട ഗർഭപാത്രമുള്ളവൾ
തീർന്നോ കാട്ടാളാ നിന്റെ കാമദാഹം?
എങ്കിൽ ഈ ഭൂമിക്കൊന്നു-
പ്രസവിക്കണം-
ഒരായിരം പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ
മാലേഗാവിലെ കുട്ടുകാരാ,

നിന്റെ പതറാത്ത മനസ്സ്
എന്റെ കുറുബോധത്തിന്റെ
മീസാൻ കല്ലിളക്കുന്നു
അവരെനെ തേടുവോളം
ഞാനറിയില്ലയൊന്നും
ഒടുവിൽ നെഞ്ച്
പിളർത്തി നിറയൊഴിച്ചവർ
വിലാപയാത്ര പുറത്തു
നടത്തുകയാവാം
അപ്പോഴും ഞാൻ നിശബ്ദമായി
കടവാവലുകൾ പൊത്തിയ
നിയമയുദ്ധങ്ങളിൽ
കുമ്പസാരക്കുട്ടിൽ തലയറുക്കപ്പെട്ട
നീതി ശാസ്ത്രം-
തലയോടു പൊട്ടി ജനിതക
വഴിതേടി ഗോവണിപ്പടിയിൽ
കാൽവഴുതി വീഴവേ
രാജാക്കന്മാരുടെ പടലപ്പിണക്കങ്ങളിൽ
പുലമ്പലിൽ
കറുത്ത കല്ലായി ഞാൻ തുടരുന്നു
ഞാൻ നിന്റെ പിൻഗാമിയാകാം
വാക്കുകൾ മുറിയാത്ത നേർ പകരാം.

■